

Bemærkninger til forslaget

Baggrund

Forslaget er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 143 fra folketingsåret 2006-07. Se Folketingets forhandlinger side 6840 og tillæg A side 7375 og 7377.

Det er nødvendigt med nye tiltag i dansk narkopolitik, og det er især nødvendigt at forbedre situationen på stofmisbrugsområdet for de dårligst stillede stofmisbrugere. Trods en økonomisk opprioritering og udbygning af behandlingsindsatsen fra midten af 1990'erne er dødeligheden i Danmark fortsat som i 1995.

Gennem en længere årrække har der været debat om muligheden for at anvende lægeligt ordineret heroin i behandlingen af særlig udsatte heroinmisbrugere, som ikke er i stand til at profitere af det eksisterende behandlingssystem. I debatten om anvendelse af heroin som behandlingselement har der været anført påstande om, at heroin skulle erstatte forebyggelse og behandling og kun er skadereduktion. Lægeordineret heroin skal imidlertid hverken erstatte forebyggelse eller behandling, men skal anskues som et element i et samlet spekter af de midler, der kan anvendes i stofmisbrugsbehandlingen.

Folketingets høring om lægelig ordineret heroin til hårdt belastede narkomaner den 21. oktober 1998 og Folketingets Socialudvalgs studierejse til Schweiz i 1996 og til Holland i 1998 nuancerede og underbyggede debattens betydning og viste et behov for øget viden om behandlingsformer, der kan hjælpe de hårdt belastede stofmisbrugere og sænke de alt for høje dødstal blandt stofmisbrugere i Danmark.

Den Almindelige Danske Lægeforening har anbefalet, at man etablerer et forsøg, og ser ingen sundhedsrisici for stofmisbrugerne eller etiske konflikter for sine medlemmer ved at deltage. Der henvises til artiklen »Ja til ordination af heroin« af Jesper Poulsen, formand for Den Almindelige Danske Lægeforening, i Ugeskrift for Læger, 2001, 163(19):2609.

Politiet er også fremkommet med positive tilkendegivelser om et forsøg med heroin, hvis udleveringen

sikres, så heroinen ikke kan forhandles videre illegalt, og hvis forsøget nedsætter de kriminelle aktiviteter. Ligeledes har et utal af sociale organisationer og andre, der arbejder med de mest udsatte narkomaner, ønsket et dansk forsøg.

Folketingets opgave er at skabe en narkopolitik, der etablerer strafferetlige sanktioner over for producenter og distributører af narkotika og varetager de humanitære opgaver, der er forbundet med stofmisbrug. De humanitære mål i narkotikapolitikken skal være, at man gennem forebyggelse begrænser tilgangen af nye stofmisbrugere, at man gennem flere differentierede behandlingstilbud understøtter, at flere stofmisbrugere kommer i og gennemfører en behandling, og at man – ud fra et princip om at reducere skaderne – yder tilstrækkelig hjælp, så færre stofmisbrugere dør og flere får et bedre liv.

De variationer, der er mellem, hvad man mener fagligt og videnskabeligt, og hvad man mener politisk, er vigtige at få afklaret, og etablering af et dansk forsøg med lægeordineret heroin kan være med til at belyse dette og give ny viden om behandlingen af heroinmisbrug.

En række europæiske lande har nu opnået gode erfaringer med lægeordineret heroin. Forslagsstillerne anerkender, at de sociokulturelle forskelle landene imellem betyder, at erfaringerne fra de udenlandske forsøg ikke blot kan overføres til Danmark, men at det er nødvendigt, at Danmark igangsætter sit eget forsøg.

Et eksempel på udsatte grupper af heroinafhængige, som et behandlingsforsøg med heroin vil kunne omfatte, er stofmisbrugere, som ud over misbrug også har en psykisk lidelse, stofmisbrugere med flere mislykkede behandlinger bag sig, og stofmisbrugere som er hiv-positive. De eksisterende tilbud til disse grupper har vist sig utilstrækkelige. Et forsøg med heroinunderstøttet behandling vil give mulighed for at udvikle behandlingstilbud, der tilgodeser det nuværende, udækkede omsorgs- og behandlingsbehov, og vil tillige give ny viden om de midler, der kan anvendes i behandling af stofmisbrug.